

LECȚIA DE DESEN

Corina iubea să deseneze. Încă de mică, umplea foile cu flori, case și oameni, iar uneori încerca să înfățișeze scene din povestirile biblice pe care le auzea acasă. Îi plăcea să aleagă culorile și să adauge amănunte până când desenul prindea viață.

La școală, ora de desen era preferata ei. Învățătoarea îi încuraja pe toți copiii să lucreze cu răbdare și să-și dezvolte darurile primite de la Dumnezeu.

În banca din spatele Corinei stătea Andrei, un băiat căruia îi plăcea la fel de mult să deseneze. Cei doi aveau însă stiluri diferite. Corina folosea linii fine și culori luminoase, în timp ce Andrei prefera creionul și umbrele, pe care le obținea hașurând cu grijă.

La început, își arătau desenele cu bucurie. Corina admira felul în care Andrei desena copacii, iar lui îi plăceau culorile alese de ea. Dar, când colegii au început să compare lucrările și să hotărască mereu care era cea mai frumoasă, cei doi au devenit tot mai preocupați să se întreacă.

Într-o zi, învățătoarea le-a propus să deseneze o scenă din viața Domnului Isus.

Corina a ales momentul în care Isus îi primește pe copii. L-a desenat înconjurat de fete și băieți, într-un loc plin de verdeață. Își imagina cât de fericiți trebuie să fi fost copiii să stea aproape de El.

Andrei a ales rugăciunea din grădina Ghetsemani. Pe foaia lui, Isus era îngenușat, iar în jur se vedeau copaci și umbrele nopții.

Când s-a întors să privească desenul colegului ei, Corina s-a încruntat.

— De ce ai făcut totul atât de întunecat? Și de ce pare Isus atât de trist?

— Pentru că este în Ghetsemani, a răspuns Andrei. Este noapte și Se roagă înainte să fie prins.

— Dar Isus este bun și iubitor. Eu cred că ar trebui să-L desenezi cu un chip mai senin.

Andrei și-a tras foaia spre el.

— Nu în toate povestirile zâmbește. Tu ai pus numai flori și culori! a spus el pe un ton răstit.

Corina s-a simțit rănită.

— Măcar desenul meu este frumos!

Câteva priviri s-au îndreptat spre ei. Învățătoarea s-a apropiat și le-a amintit că pot avea păreri diferite, dar trebuie să vorbească respectuos. Cei doi s-au întors la lucrările lor, fără să-și mai spună nimic.

În seara aceea, Corina i-a povestit tatălui ei ce se întâmplase. El a ascultat-o, apoi a întrebat-o:

— Ce te-a supărat cel mai mult: felul în care Andrei L-a desenat pe Isus sau ceea ce a spus despre lucrarea ta?

Corina a rămas puțin pe gânduri.

— Cred că amândouă, a recunoscut ea. Dar nici eu nu i-am vorbit frumos.

Tatăl a luat Biblia și a deschis-o la relatarea despre Ghetsemani. Au citit împreună despre înfrustarea Domnului Isus și despre rugăciunea Lui: „Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta.” Apoi au citit câteva paragrafe din capitolul „Ghetsemani”, din cartea *Hristos, Lumina lumii*, de Ellen G. White.

Corina a înțeles că dragostea Domnului Isus se arătase atât în blândețea cu care îi primea pe copii, cât și în hotărârea de a suferi pentru salvarea oamenilor. În grădină, El trecuse printr-o durere pe care ea nu și-o imaginase până atunci.

— Acum înțeleg de ce Andrei a folosit atâtea umbre, a spus ea. A vrut să arate cât de grea a fost seara aceea.

— Da, a răspuns tatăl. Ați ales două momente diferite din viața aceluiași Mântuitor. Înainte să-i judeci desenul, ar fi fost bine să-l ascuți.

Apoi a adăugat:

— Niciun desen nu ne poate arăta pe deplin cum a fost Domnul Isus. Îl cunoaștem tot mai bine citind Biblia și învățând să trăim după exemplul Lui. Iar exemplul Lui ne învață să fim smeriți, răbdători și buni unii cu alții.

Corina și-a privit desenul, așezat pe masă. Îl înfățișase pe Isus primindu-i cu dragoste pe copii, dar ea îi vorbise colegului ei cu asprime.

— Vreau să-mi cer iertare, a spus.

Înainte de culcare, s-a rugat și l-a mulțumit Domnului Isus pentru iubirea și jertfa Lui. l-a cerut iertare pentru cuvintele rostite și ajutor să fie mai atentă la felul în care îi trata pe ceilalți.

A doua zi, Corina s-a întors spre banca lui Andrei.

— Îmi pare rău că ți-am criticat desenul fără să încerc să-l înțeleg. Am citit aseară despre Ghetsemani.

Andrei a lăsat creionul jos.

— Și mie îmi pare rău că am vorbit urât despre desenul tău.

La următoarea oră, și-au arătat din nou lucrările. De data aceasta, Corina l-a întrebat cum făcuse umbrele, iar Andrei a rugat-o să-l ajute să aleagă câteva culori.

Nu au început să deseneze la fel și nici nu le-au plăcut întotdeauna aceleași lucruri. Au învățat însă să se asculte și să se încurajeze.

Pentru Corina, lecția de desen a devenit și o lecție despre bunătate. A înțeles că darurile primite de la Dumnezeu trebuie cultivate cu recunoștință și folosite pentru a aduce bucurie. Iar dragostea pentru Domnul Isus se vede și în respectul pe care îl arătăm celor de lângă noi.